

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 6T/51/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119010971
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eliška Šnajderová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2021:6119010971.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Samosudkyňa Okresného súdu Banská Bystrica JUDr. Eliška Šnajderová na hlavnom pojednávaní konanom dňa 31.05.2021 v Banskej Bystrici takto

rozhodol:

Z. S., nar. XX.XX.XXXX v O., trvale bytom K. Č.. XX/XX, O.
je vinný,

že dňa 07.08.2018 v čase okolo 14:40 hod. na ceste č. I/14 v km 2,70 v obci Horný Harmanec viedol v smere od Banskej Bystrice do Martina, osobné motorové vozidlo zn. Volkswagen Multivan ev.č. O.-XXXBD, kde bol z dôvodu prekročenia maximálnej povolenej rýchlosti jazdy v obci o 24 km/h zastavený a kontrolovaný policajtmí KR PZ v Banskej Bystrici, za čo mu bola uložená pokuta vo výške 40,- €, pričom vozidlo viedol napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp.zn. 3T/78/2016 zo dňa 07.06.2017, v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 5To/99/2017 zo dňa 24.10.2017, ktorý sa stal právoplatným dňa 24.10.2017, mu bol uložený o.i. aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 36 mesiacov,

teda

maril výkon rozhodnutia súdu tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu o zákaze činnosti,

čím spáchal

prečin „Marenie výkonu úradného rozhodnutia“ podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák.,

a za to mu súd

ukladá

podľa § 348 ods. 1 Tr. zák., v spojení s § 38 ods. 2 Tr. zák. s poukazom na § 56 ods. 2 Tr. zák. peňažný trest vo výške 1.000,- €.

Súd podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. obžalovanému ustanovuje pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody vo výmere jeden mesiac.

Súd podľa § 61 ods. 2 Tr. zák., v spojení s § 38 ods. 2 Tr. zák. ukladá obžalovanému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere dva roky.

odôvodnenie:

Prokurátor Okresnej prokuratúry Banská Bystrica podal dňa 29.11.2019 obžalobu voči obžalovanému pre skutok uvedený vo výroku rozsudku, ktorý prokurátor právne kvalifikoval ako prečin „Marenie výkonu úradného rozhodnutia“ podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. (č.l. 47).

Súd na hlavnom pojednávaní konanom dňa 31.05.2021 vykonal dokazovanie v nasledovnom rozsahu: Obžalovaný Z. S. na hlavnom pojednávaní (č.l. 123) v zhode s jeho výpoveďou z prípravného konania (č.l. 20) uviedol, že dňa 07.08.2018 mu okolo 12:00 hod., resp. neskôr, zavolala jeho priateľka D. I., že je v lese, v ktorom stretla medveďa, zranila sa a potrebuje pomoc. Nemal preto iné východisko ako utekať jej pomôcť, pričom v tej chvíli si neuvedomil, že mu plynie trest zákazu činnosti. Jeho priateľka bola v

takom rozpoložení, že potrebovala pomoc a on jej chcel pomôcť. Keď sadol do auta, snažil sa čo najskôr dostať na to miesto. Cestou ho zastavila hliadka polície, pričom policajtovi povedal, že ide za priateľkou. Dôvody mu nepovedal, bojoval o čas. Kontrola prebehla rýchlo, nevedomil si, že má niečo povedať. Cesta z jeho bydliska za priateľkou bola cca 75 km, išiel okolo 13:15 hod., dával pozor na ceste. Keď prišiel na miesto, asi 30 minút mu trvalo, kým našiel priateľku. Bola v lese, v mieste, ktoré poznal. Po kontrole policajtmí pokračoval v jazde a išiel rovno do Tlstej, do lesa za svojou priateľkou. Vzal si so sebou petardy proti medveďovi, aby ho mohol odlákať. Priateľka mala vytknutý pravý členok, bola bosá, stratila topánky, avšak nechcela ísť na vyšetrenie, je prírodná liečiteľka, tak si to vyliečila sama. Nasadil ju teda do auta, pričom mu pomáhali českí turisti. Počas cesty autom bol s ňou v telefonickom kontakte. Išiel ju zachrániť kvôli medveďovi, ešte jej hovoril, aby bola ticho a aby sa skryla za strom. Priateľka aj odpadla, bola v bezvedomí. Nemyslí si, že existovalo iné riešenie. Dlhodobo žije v zahraničí, aj priateľka je Nemka, ktorá sa narodila na Slovensku. Keby mu napadla iná možnosť, tak ju využije. Myslí si, že keby zavolať záchranku, tak by prišla neskôr ako on.

Svedok I. G. na hlavnom pojednávaní (č.l. 123) v zhode s jeho výpoveďou z prípravného konania (č.l. 27) uviedol, že v deň spáchania skutku vykonával svojej služobnú činnosť ako policajt a v obci Harmanec zastavili obžalovaného, pretože prekročil maximálne povolenú rýchlosť. Bol rozrušený a uviedol, že sa ponáhľal za priateľkou, že táto je v lese a cíti sa byť ohrozená. Myslí, že obžalovaný predložil zahraničný vodičský preukaz. Lustrácia obžalovaného asi nebola vykonaná, keďže predložil zahraničný vodičský preukaz a uviedol, že dlhodobo žije v zahraničí.

Svedok Z. H. na hlavnom pojednávaní (č.l. 123) v zhode s jeho výpoveďou z prípravného konania (č.l. 29) uviedol, že dňa 07.08.2018 v čase okolo 14:00 hod. vykonával hliadkovú službu ako policajt spolu so svojim kolegom I.V. G. v obci Harmanec. Keď on riešil vodiča iného motorového vozidla, jeho kolega I. G. bol pri inom vodičovi, ktorý išiel na motorovom vozidle zn. VW Multivan. Nevie sa vyjadriť, ako jeho kolega riešil priestupok, s obžalovaným sa nerozprával.

Súd ďalej na hlavnom pojednávaní so súhlasom obžalovaného a prokurátora v zmysle § 263 ods. 1 Tr. por. prečítal zápisnicu o výsluchu svedkyne D. I. z prípravného konania.

Svedkyňa D. I. v prípravnom konaní (č.l. 26) uviedla, že dňa 07.08.2018 v čase okolo 05:00 hod. odchádzala z Detvy do Zvolena, odkiaľ išla autobusom do Banskej Bystrice a následne z Banskej Bystrice do Turčianskych Teplík a do obce Háje. Tam vystúpila a prechádzala sa cez pohorie Tlstá, kde stretla medveďa. Zľakla sa, začala utekať, pričom pri behu si poranila pravý členok, následne spadla na zem a ostala v bezvedomí. Nevie ako dlho bola v bezvedomí, ale keď sa prebrala, mohlo byť okolo obeda, hneď volala obžalovanému, ktorý je jej priateľ, aby po ňu niekoho poslal, pretože potrebuje pomoc. Bolela ju noha, bola dezorientovaná, točila sa jej hlava a viackrát vracala. Obžalovanému povedala presne, kde sa nachádza. Pomaly sa šmýkala, šúchala sa po zemi a skúšala meditovať, aby jej bolo lepšie. Nevie, koľko bolo hodín, ale trvalo dosť dlho, kým prišiel obžalovaný. Na mieste ju zobral na ruky a spolu s okoloidúcimi turistami jej pomohli k autu, na ktorom prišiel obžalovaný. Obžalovaný ju odviezol naspäť do Detvy. Lekársku pomoc nevyhľadala, pretože je prírodná lekárka a vedela si pomôcť sama.

Súd ďalej vykonal dokazovanie prečítaním listinných dôkazov zhromaždených v priebehu trestného konania.

Zo záznamu z miesta merania rýchlosti (č.l. 3) mal súd preukázané, že vodič motorového vozidla ev. č. O.-XXX/BD dňa 07.08.2018 v čase o 14:40 hod. išiel rýchlosťou 74 km/hod., pričom maximálne povolená rýchlosť v danom mieste bola 50 km/hod.

Z rozhodnutia o protestne prokurátora vrátane blokov na pokutu (č.l. 5 - 8) bolo zistené, že obžalovanému bola (ako vodičovi) dňa 07.08.2018 o 14:40 hod. uložená pokuta v obci Harmanec z dôvodu prekročenia maximálnej povolenej rýchlosti v obci. Z dôvodu, že obžalovaný je dôvodne podozrivý zo spáchania trestného činu podľa § 348 Tr. zák., blok na pokutu bol na základe protestu prokurátora zrušený.

Z rozsudku Okresného súdu Zvolen sp.zn. 3T/78/2016 zo dňa 07.06.2017, v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 5To/99/2017 zo dňa 24.10.2017 (č.l. 10, 15) vyplýva, že obžalovaný bol uznaný vinným zo spáchania prečinu „Ohrozenie pod vplyvom návykovej látky“ podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov. Súd výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil a určil obžalovanému skúšobnú dobu 18 mesiacov. Súd zároveň uložil obžalovanému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na 36 mesiacov. Rozsudok sa stal právoplatným dňa 24.10.2017, pričom obžalovanému plynula skúšobná doba od 25.10.2017 do 24.10.2019.

Z evidenčnej karty vodiča (č.l. 33) bolo zistené, že obžalovaný v minulosti spáchal päť priestupkov na úseku cestnej premávky.

Z potvrdenia o vlastníctve vozidla vrátane splnomocnenia (č.l. 23, 34) mal súd preukázané, že vlastníkom motorového vozidla, ktoré v čase spáchania skutku viedol obžalovaný, je Y. S., ktorá dala obžalovanému súhlas na používanie predmetného motorového vozidla.

Z lustrácie v evidencii priestupkov (č.l. 114) vyplýva, že obžalovaný spáchal v minulosti štyri priestupky na úseku cestnej premávky.

Z lustrácie Sociálnej poisťovne (č.l. 121) bolo zistené, že obžalovaný nie je zamestnaný na území Slovenskej republiky.

Z lustrácie Generálnej prokuratúry SR (č.l. 119) mal súd preukázané, že okrem aktuálneho trestného stíhania, voči obžalovanému prebieha ďalšie trestné konanie na Okresnom súde Zvolen pre podozrenie zo spáchania prečinu podľa § 289 ods. 2 Tr. zák. a prečinu podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. Toto konanie nebolo ešte právoplatne skončené.

Z odpisu registra trestov obžalovaného (č.l. 122) vyplýva, že obžalovaný bol doteraz trestaný jedenkrát súdom Slovenskej republiky a jedenkrát súdom v zahraničí. Slovenské odsúdenie má už zahladené.

Vykonaným dokazovaním mal súd spoľahlivo preukázané, že žalovaný skutok sa stal, tento vykazuje znaky trestného činu „Marenie výkonu úradného rozhodnutia“ podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. a za jeho spáchanie je obžalovaný trestne zodpovedný.

Súd pritom vychádzal okrem priznania obžalovaného aj z usvedčujúcej výpovede zasahujúceho policajta (svedok I. G.). Tento od začiatku vypovedal zhodne a pomerne jasne, zrozumiteľne (a z dejového hľadiska) logicky opísal priebeh služobného zákroku voči obžalovanému. Jeho výpoveď plne korešponduje s výpoveďou samotného obžalovaného, ktorý od začiatku konania nepopieral, že jazdil na motorovom vozidle napriek tomu, že mu v inom konaní bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu.

Obhajobu obžalovaného, ktorý uvádzal, že v jeho prípade išlo o konanie v krajnej núdzi, súd neakceptuje. Obžalovaný v tejto súvislosti poukazoval na skutočnosť, že trest zákazu činnosti porušil z dôvodu záchrany jeho priateľky (svedkyne D. I.), ktorá sa v tom čase nachádzala v lese, stretla medveďa a poranila si nohu. Súd uvádza, že za iných okolností by bola obrana obžalovaného prijateľná, avšak v danom prípade nie je možné postupovať v zmysle § 24 Tr. zák. z nasledovných dôvodov:

Obžalovaný sa totiž od lesa, v ktorom bola jeho priateľka, nachádzal v mieste vzdialenom cca 75 km, pričom cesta autom k nej trvala minimálne dve hodiny. Je zrejmé, že keby priateľka obžalovaného súrne potrebovala pomoc, mala iné možnosti (privolanie záchranej služby), ako si túto zabezpečiť, resp. takýmto spôsobom mohol postupovať aj obžalovaný, keďže presne vedel určiť miesto, kde sa táto nachádza. Rovnako je zrejmé, že v prípade zdravotného stavu priateľky obžalovaného, sa nejednalo o stav vážne ohrozujúci život, resp. jej zdravie, keďže tento si ani nevyžadoval lekársku pomoc a ako sama uviedla, vyliečila sa sama, keďže je prírodná liečiteľka. Pokiaľ by skutočne išlo o život ohrozujúci stav, je vysoko pravdepodobné, že obžalovaný by svojej priateľke nestihol pomôcť, keďže od jej prvého telefonátu obžalovanému až do doby, keď prišiel ku svojej priateľke, uplynuli takmer štyri hodiny. Napokon aj argumentácia obžalovaného, že chcel svoju priateľku ochrániť pred medveďom, v dôsledku čoho si so sebou zobral aj petardy, je nelogická, ba priam až absurdná a to vzhľadom na vzdialenosť obžalovaného od miesta, na ktorom sa jeho priateľka nachádzala.

Napokon súd uvádza, že v danom prípade neprichádza do úvahy použitie ustanovenia § 10 ods. 2 Tr. zák. Závažnosť prečinu, ktorý obžalovaný spáchal, nemožno považovať za nepatrnú. Vo všeobecnosti je známe, že práve porušením zákonných povinností na úseku dopravy dochádza častokrát k fatálnym následkom, ako aj k spôsobeniu veľkých materiálnych škôd. Obžalovaný pritom trest zákazu činnosti porušil navyše počas skúšobnej doby podmieneného odsúdenia, ktorá mu plynula v inej trestnej veci, v ktorej bol právoplatne uznaný vinným zo spáchania trestného činu podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. Obžalovaný je pritom osobou, ktorá sa opakovane dopúšťala priestupkov na úseku cestnej premávky, v dôsledku čoho možno konštatovať, že obžalovaný nielenže nerešpektuje dopravné predpisy, ale aj súdom uložený trest zákazu činnosti.

Pri rozhodovaní o treste súd prihliadal na riadne naplnenie účelu trestu (§ 34 Tr. zák.), pričom v zmysle § 38 ods. 2 Tr. zák. prihliadal aj na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Na strane obžalovaného možno konštatovať, že neexistuje žiadna poľahčujúca ani priťažujúca okolnosť. Súd pri ukladaní trestu vychádzal zo zásady, že trest odňatia slobody je najprísnejším z možných druhov trestov (§ 32 Tr. zák.). Keďže predchádzajúce odsúdenie obžalovaného je už zahladené, súd považoval za postačujúce na riadne naplnenie účelu trestu uloženie peňažného trestu.

Súd uložil obžalovanému s poukazom na jeho rodinné a majetkové pomery peňažný trest na dolnej hranici zákonom povoleného rozpätia vo výške 1.000,- €. Súd pri výške peňažného trestu zohľadnil skutočnosť, že obžalovaný je zamestnaný s čistým mesačným príjmom 2.200,- € (č.l. 20). Ďalej súd

uvádza, že hrozba možnej premeny súbežne uloženého náhradného trestu odňatia slobody (1 mesiac) by mal byť pre obžalovaného dostatočnou motiváciou na včasné zaplatenie takto uloženého peňažného trestu.

Obžalovaný spáchal tento trestný čin ako vodič, teda v priamej súvislosti s vedením motorového vozidla. Ak je teda prioritným účelom trestu ochrana spoločnosti pred budúcim konaním páchatela (§ 34 ods. 1 Tr. zák.), tento účel najlepšie splní trest zákazu činnosti. Práve v prípade trestných činov na úseku dopravy, je tento druh trestu veľmi adresný a postihujúci práve tú činnosť, pri ktorej došlo k spáchaniu trestného činu. Páchatel by sa počas jeho výkonu nemal zúčastňovať cestnej premávky ako vodič, pričom riadny výkon trestu zákazu činnosti teda výrazne (úplne) eliminuje možnosť recidívy zo strany stíhaného páchatela.

Súd preto obžalovanému uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu. Súd aj pri ukladaní tohto druhu trestu prihliadal na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a uložil mu trest zákazu činnosti vo výmere 2 roky, t.j. na dolnej hranici trestnej sadzby, keďže trest v takej výške považuje vzhľadom na závažnosť trestného činu za dostatočný.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Banská Bystrica v lehote 15 dní odo dňa oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, a to v prospech alebo aj v neprospech obžalovaného. V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti jeho vôli.
 - obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, a to len vo svoj prospech
 - príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, ale len v jeho prospech
 - zákonný zástupca, opatrovník a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný zbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v jeho prospech i proti jeho vôli
- Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku ho môžu napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.